

Op een dag kwam Tante Trui op bezoek.
Altijd leuk vond Rikkie, Tante Trui heeft
meestal wel een nieuwtje.

‘Ik ga naar Parijs,’ zei Tante Trui. ‘Morgen al.
En wat jullie nog niet weten: Ik heb weer
een poes. Die kwam vorige
week zo maar aangelopen.
Jip heet-ie. Een schat op vier
pootjes en met een paar vlekjes
op zijn vacht. Maar die poes
blijft thuis. En nou dacht ik,
Rikkie, misschien wil jij Jip
iedere dag na school even eten komen geven?’

Ik heb al met slager Hesp op de
hoek afgesproken dat je daar het
vlees voor Jip kunt afhalen.
Wil je dat doen, lieve Rikkie?’

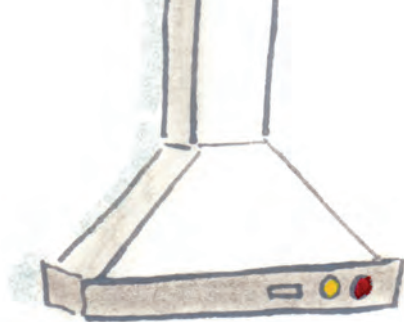
Gompelemikkie! dacht Rikkie.
Maar natuurlijk ging hij de
volgende dag naar de slager.

‘Dag meneer,’ zei Rikkie tegen slager Hesp.
‘Zeg het maar, jongeman.’
‘Ik kom voor Jip,’ zei Rikkie.
‘O, jij bent Rikkie van Trui! Ik weet er
alles van. Ik zal even een onsje vlees voor
je afsnijden. In kleine stukjes?’
‘Graag meneer,’ zei Rikkie.
‘Plakje worst?’
‘Graag meneer,’ zei Rikkie weer.

Rikkie ging het huis van Tante Trui
binnen. Dat was zo moeilijk niet.
Maar wat was het stil in huis.

En waar was Jip?

In de huiskamer?

Geen Jip.

In de slaapkamer?

Geen Jip.

In de gang?

Geen Jip

In de keuken?

Geen Jip.

Maar wat zag hij daar?

Een kattenluikje!

Hij deed de deur naar de
tuin open.

